Dans van Bewustzijn

Wat als u niet leeft *in* het universum,
maar *als* het universum?

Wat als bewustzijn niet iets is wat u hebt,
maar wat u bént?

We denken vaak dat wij toeschouwers zijn:
afgescheiden, zoekend naar betekenis.

Maar wat als de betekenis zich al voortdurend ontvouwt,
in iedere ademhaling, iedere beweging,
iedere gedachte die komt en gaat?

Wat is leven dan?

Een voortdurende ritmische golf.
Geboorte mét dood, inademing mét uitademing,
een dans tussen stilte én geluid.

En wie bent u in dat geheel?
Een toeschouwer, een naam of een vorm,
óf het bewustzijn zelf dat alles draagt?

Is het immers niet dezelfde kracht die een bloem opent,
die ook uw hart laat kloppen?

Wat probeert onze natuur ons te vertellen?
Het vertelt ons dat: er nooit een scheiding is geweest.
Dat alles één proces is: stromend, ademend, levend.

In andere woorden:
de boom groeit niet *in* de aarde,
hij *is* aarde die omhoog groeit.

Evenzo kun je zeggen:
de mens komt op aarde,
of, de aarde ervaart *zichzelf* via de *mens*.

Maar, waarom voelen we ons dan zo vaak afgesneden?
Omdat we woorden en denkbeelden voor werkelijkheden houden.
We proberen het leven te begrijpen met concepten,
terwijl het leven *zelf* enkel ervaren kan worden.

Wanneer u luistert zonder te verklaren,
ziet zonder te benoemen,
herinnert u zich iets ouds.

In dat ogenblik verdwijnt het onderscheid tussen u en wat u waarneemt.
De boom kijkt terug. De wind hoort u ook.

Er is geen binnen of buiten meer,
slechts één enkel veld van ervaring.

Dat is het herinneren waarvan de natuur getuigt:
geen kennis die men verwerft,
geen waarheid die men vastlegt,
maar een kloppend besef
dat zich openbaart in het ritme van het bestaan zelf.

Om te eindigen in de woorden van Rumi:
"Doe niet zo kleinerend,
want U bent het Universum in extatische beweging."

Als u zich wilt inleven in hoe de natuur en het bewustzijn één en dezelfde stroom vormen,
dan nodig ik u uit mijn verhaal te lezen: ***Univers ~ Corpus Naturalis***.

Een verhaal over *meebewegen* met het ritme van het leven,
over het ritme dat in alles *klopt*, over het herinneren dat u zelf dat ritme bént.

Met hartelijke groet,
Niels Taam. 2/11/2025